

ufravigelig Betingelse, at det under Nr. 24 stillede Endringsforslag frafaldes eller forlastes, saa at Muligheden af en lokal Bestyrelse af de grønlandske Anliggender ved grønlandske Medler ikke afstjæres.

N. Sæge: Uagtet jeg hører, at den ærede Minister med saa megen Varme har taget sig af en Sag, som desværre til Dato har været altfor forsumt, saa maa det dog være mig til-ladt at tilføje nogle Ord til det, den ærede Ordfører sagde, og at fremkomme med nogle Betragtninger med Hensyn til den ærede Ministers Udtalelser; jeg haaber, at de ærede Medlemmer ikke ville finde det at være nogen slet anvendt Tid, at vi engang om Aaret beskæftige os med Sagerne i et Land, der vel ligger fjernt herfra, men som dog i en dobbelt Henseende har en vis Interesse for os. Jeg skal begynde med at bemærke, at jeg ønsker at berøre to Punkter i Betænkningen, det ene, hvorved der foreslaaes i det Mindste for Tiden at nægte de begjærede 6000 Rd. til Indførelsen af en Kommunalforfatning i Nordgrønland, og det andet, hvorved der hentydes til Ansætteligheden af, at den grønlandske Handel endelig engang frigives. Jeg har seet Meddelelser fra Grønland, som jeg nu skal tillade mig at omtale, hvis Sandhed jeg naturligviis ikke videre kan indestaae for, men som, saavidt jeg har kunnet skjønne, fortjene Tillid, og navnlig gjælder dette om Beretninger fra Inspektøren i Sydgrønland, Dr. Mind samt om en Beretning fra nu afdøde Inspektør Holbøll af 20de Februar 1856, som indeholder en heel Deel af Interesse; jeg veed, at dette er to med Hensyn til de grønlandske Anliggender særdeles kju-bige Mænd; men videre veed jeg ikke om dem. — Hvis man gaaer ud fra, at der i Grønland i dette Øieblik bestaaer en Retstilstand, der i nogen Grad ligner en Lovlighedstilstand, da tager man efter de Meddelelser, der ere gjorte, bethdeligt feil; det er blevet oplyst, at der tidligere har været en vis Retstilstand i Grønland, men at den er forsvunden uden at blive afløst af nogen anden. Tidligere fandtes der i Landet en temmelig raa, men, saavidt jeg kan skjønne, meget mild Justitspleie. Der var, hvad man her vilde kalde en offentlig Anklager, og

naar En havde begaaet en eller anden Forseelse eller Forbrydelse, som Folk meente skulde straffes, saa blev han opfordret til at debattere Sagen med den offentlige Anklager; der blev da flaaet en Ring om de To; der forhandlede med de bedste Ord og den største Vid i 3 à 4 Timer, og hvis den Anklagede blev overvunden, maatte han forlade Samfundet; jeg troer ikke, at man andetsteds har fundet en sliq Retstilstand. Jeg skal ogsaa meddele, at Sir John Ross meget nordlig fandt Grønlændere, der endog havde en Konge, til hvem de betalte en Skat, bestaaende af Spæk, Skind og Fisk; men han oplyser, at der i vore Kolonier ikke findes nogensohmhelst anden Retstilstand end den, at Inspektøren er berettiget til at dekrettere Straf i visse Tilfælde; han siger udtrykkelig, at man i saa Henseende er meget ilde stedt i Grønland, han ansører, at de Hædersposter, der tidligere fandtes i Landet, nemlig Bedstefangerne, nu omtrent ere forsvundne, og at Alt nu mere eller mindre gaaer ud paa Tiggeri. — I § 5 i de foreløbige Bestemmelser om Forstanderskaberne i Sydgrønland, hvori det er bestemt, af hvilke Mænd disse Forstanderskaber skulle bestaae, er der ogsaa sagt, at der skal være en dygtig Fanger for hvert mindre Distrikt; men naar en saadan dygtig Fanger træder ind i denne lovgivende Forsamling, eller hvad man nu vil kalde den, hvad maa han saa vel egentlig svare med Hensyn til de Forslag, der komme for, og hvad maa han udtale ved de Forhandlingerne, som derom ville finde Sted? Maa ikke hans naturligeste og simpleste Svar blive det: „J sige, at jeg skal være med til at uddele deels Almisse og deels Præmier af den Fjerdedeel af Varernes Pris, som J ikke give mig, men som J tilbageholde for at uddele den paa denne Maade; men giv mig hellere, hvad der er en passende Pris for mine Varer, og lad mig saa kjøbe, hvad jeg behøver, for en rimeligere Pris, end jeg nu maa give, saa behøver jeg ingen Almisse, og saa forlanger jeg ingen Præmie.“ Det forekommer mig dog noget forunderligt, at Folk, der holdes i en saadan, lad os kalde det Trældoms- eller idetmindste Umhyndighedstilstand, skulle gjøres meddeeltige i Forhandlingerne ved en saadan Repræsentation. Det strider imod de